

SXEDIO.FY7

24.2.1951: Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΑΤΑΠΙΕΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΝ ΜΕΤΑΞΥ ΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΟΣΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Οι βρεττανοί φοβούμενοι κατά το **1951** ότι οι κινητοποιήσεις της Εθναρχίας και του ΑΚΕΛ που είχαν αρχίσει οι Έλληνες Κύπριοι με επικεφαλής τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο και τον ΕΑΣ με την αποστολή διαφόρων πρεσβειών στο εξωτερικό και στις Γενικές Συνελεύσεις των Ηνωμένων Εθνών στις Ηνωμένες Πολιτείες και στη Γαλλία, άρχισε να σφίγγει τα κολάνια και να επιβάλλει συνεχώς και νέα δικτατορικά μέτρα.

Οι απαγορεύσεις των συγκεντρώσεων, ιδιαίτερα στις συνεχείς κινητοποιήσεις της Αριστεράς που δεν έχανε ευκαιρία και οι οποίες είχαν αντικαθεστωτικές αιχμές, και δημιουργούσαν προβλήματα στον κυρίαρχο, ήταν καθημερινό φαινόμενο.

Κάθε τι που έκαμνε η Βρετανία απορριπτόταν αμέσως και από τις δυο παρατάξεις στην Κύπρο και το κακό γενικευόταν.

Ετσι, παράλληλα με τη δράση στο εξωτερικό με αποστολή πρεσβειών και άλλων αποστολών με στόχο τη διεθνή προβολή του Κυπριακού, στο εσωτερικό τα πράγματα ήταν τεταμένα.

Η Αγγλία αντίδρασε το **1951** με τροποποίηση των υφισταμένων Νόμων που έδιναν στην αποικιακή κυβέρνηση να ελέγχει πλήρως τον τύπο, τόσο στην Κύπρο όσο και εκείνο που ερχόταν από το εξωτερικό.

Παράλληλα τροποποίησε άλλο Νόμο που της επέτρεπε να προβαίνει σε εκτοπισμούς προσώπων ή να απαγορεύει την αλλαγή της κατοικίας τους πριν το γνωρίζει ο Κυβερνήτης ή να παραμένουν κλεισμένοι στο σπίτι τους από τη δύση του ηλίου ως την ανατολή.

Γενικά με τους νόμους περιορίζονταν πολλές από τις ελευθερίες του ατόμου που θύμιζαν την

περίοδο της Παλμεροκρατίας που ακολούθησε την εξέγερση του **1931**.

Τα τέσσερα Νομοσχέδια δημοσιεύτηκαν στις **24** του Γεννάρη του **1951** και γίνονταν Νόμοι επίσημα αφού εκδόθηκαν στην επίσημη εφημερίδα ένα μήνα αργότερα, στις **24** Φεβρουαρίου.

Ο Νόμος του **1951** για τη διατήρηση "της ειρήνης και της τάξης" πρόβλεπε:

"Ο Πρόεδρος κάθε επαρχιακού δικαστηρίου ύστερα από ένορκη πληροφορία μπορεί να εκδώσει διάταγμα με το οποίο να διατάσσει οποιοδήποτε πρόσωπο, του οποίου οι ομιλίες, τα δημοσιεύματα ή η συμπεριφορά είναι ενδεχόμενο να διαταράξουν τη δημόσια ησυχία ή είναι επιβλαβή για την καλή διακυβέρνηση της αποικίας, να παρουσιαστεί μπροστά του και να δείξει λόγο, γιατί δεν πρέπει να υπογράψει γραμμάτιο με εγγυητή ή εγγυητές, ότι θα τηρεί την τάξη, θα είναι καλού χαρακτήρα ή θα αποφεύγει ομιλίες δημοσιεύματα, διαγωγή ή άλλες πράξεις του χαρακτήρα που αναφέρεται πιο πάνω. Τις ίδιες εξουσίες θα έχει ο Πρόεδρος και για κάθε πρόσωπο, που θα ήθελε βρεθεί σε οποιοδήποτε δημόσιο ή ιδιωτικό μέρος κάτω από τέτοιες συνθήκες που θα τον έπειθαν ότι το πρόσωπο αυτό ήταν έτοιμο να διαπράξει αδίκημα ή να βοηθήσει στη διάπραξη αδικήματος ή που είναι κατά συνήθεια ληστής ή κλέφτης ή κλεπταποδοόχος ή συστηματικά υπερασπίζει κλέφτες ή βοηθά στην απόκρυψη και διάθεση κλεμμένης περιουσίας ή που είναι τόσο επικίνδυνο πρόσωπο ώστε να είναι επιβλαβές για το κοινό το να κυκλοφορεί ελεύθερα.

Όταν ένα τέτοιο παρουσιαστεί ο Πρόεδρος θα προχωρήσει στην εξέταση της αλήθειας των πληροφοριών, που πήρε για το πρόσωπο αυτό ακολουθώντας, όσο είναι δυνατό, στη διαδικασία που ακολουθείται σε ποινικές υποθέσεις, εκτός του ότι δε θα είναι ανάγκη να αποδειχτεί οποιαδήποτε συγκεκριμένη πράξη ενάντια στο υπό κατηγορία πρόσωπο, θα είναι αρκετό για τον Πρόεδρο να εκδώσει το πιο πάνω διάταγμα, αν όλες οι συνθήκες της

υπόθεσης και ο γνωστός χαρακτήρας του προσώπου αυτού τον οδηγήσουν στο συμπέρασμα, ότι τέτοιο διάταγμα πρέπει να εκδοθεί ύστερα από την έκδοση του διατάγματος, το πρόσωπο εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί, θα υπογράψει γραμμάτιο είτε με εγγυητές είτε χωρίς εγγυητές για χρονική περίοδο όχι μεγαλύτερη του ενός χρόνου, ότι δεν θα διαταράξει την ειρήνη και αν κατόπιν, δε συμμορφωθεί με το διάταγμα, θα στέλλεται στη φυλακή μέχρις ότου υπογράψει το γραμμάτιο ή μέχρις ότου τελειώσει η περίοδος που αναφέρεται στο διάταγμα.

Επιπρόσθετα προς τα πιο πάνω, ο πρόεδρος μπορεί να διατάξει όπως ένα τέτοιο πρόσωπο τεθεί κάτω από αστυνομική επιτήρηση, πράγμα που συνεπάγεται ορισμένους περιορισμούς στις κινήσεις και την κατοικία ενός τέτοιου προσώπου που οι σπουδαιότερες είναι οι εξής:

Να κατοικεί σε ορισμένη πόλη ή χωριό ορισμένης επαρχίας και να μη μεταφέρει την κατοικία του χωρίς την άδεια της αρμόδιας αστυνομικής αρχής να μη φεύγει από το μέρος του περιορισμού του χωρίς την άδεια του διοικητή της αστυνομίας, να δίνει τη διεύθυνση του στην αρμόδια αστυνομική αρχή, να μένει περιορισμένος στο σπίτι του από την Δύση ως τη Ανατολή του ηλίου, ή δε αστυνομία θάχει δικαίωμα να τον επισκέπτεται οποιαδήποτε ώρα.

Παράβαση οποιουδήποτε από τους πιο κάτω όρους θα συνεπάγεται φυλάκιση ίσαμε **6** μήνες και πρόστιμο ίσαμε **50** λίρες ή και τα δύο.

Για τις περιπτώσεις ληστών, κακοποιών, κλεφτών και κλεπταποδόχων, τις ίδιες εξουσίες που έχει ο Πρόεδρος θα τις έχει και ο διοικητής. Με τη διαφορά πως κάθε διάταγμα του προέδρου είναι τελεσίδικο, ενώ κάθε διάταγμα του διοικητή υπόκειται σε έφεση στον κυβερνήτη "εν συμβουλίω".

Με ένα άλλο Νόμο τροποποιείτο ο Νόμος περί Τύπου και επιβάλλονταν περιορισμοί στην έκδοση εφημερίδων ή την κυκλοφορία ξένων εφημερίδων στην Κύπρο.

Το άρθρο του περί Τύπου νόμου καταργείτο και

αντικαθίστατο με το πιο κάτω:

"Ο Αποικιακός Γραμματέας, αφού πάρει τη σχετική δήλωση (για έκδοση εφημερίδας) και το αναγκαίο γραμμάτιο οφείλει να τα καταχωρήσει στο γραφείο του και να δώσει στον ιδιοκτήτη της εφημερίδας απόδειξη με την ημερομηνία της καταχώρησης τους και η τέτια απόδειξη θα γίνεται δεκτή σαν μαρτυρία σε οποιαδήποτε διαδικασία σε σχέση με το γραμμάτιο. Ο Αποικιακός Γραμματέας θα μπορεί να αρνηθεί να δεχτεί την τέτια δήλωση και το γραμμάτιο και να εκδώσει τη σχετική απόδειξη, αν κατά τη γνώμη του η εφημερίδα για την οποία καταχωρούνται είναι ουσιαστικά κάτω από την ίδια διαχείριση έλεγχο ή διεύθυνση με εφημερίδα που ανεστάλη σύμφωνα με το άρθρο **11** του περί Τύπου νόμου και ο Αποικιακός γραμματέας είναι της γνώμης ότι η νέα εφημερίδα υπάρχει πρόθεση να αντικαταστήσει την εφημερίδα που ανεστάλη. Κάθε πρόσωπο που αδικείται από την απόφαση του Αποικιακού Γραμματέα, μπορεί μέσα σε **7** μέρες από την άρνηση του Αποικιακού Γραμματέα, να κάμει έφεση στον κυβερνήτη "εν συμβουλίω" του οποίου η απόφαση θα είναι τελεσίδικη".

Το άρθρο **6** του περί Τύπου νόμου τροποποιείται έτσι που να δίνει δικαίωμα στον ιδιοκτήτη μιας εφημερίδας να αποσύρει την ασφάλεια που έδωσε για την έκδοση της εφημερίδας του, εν πάση περιπτώσει, όμως, δε θα μπορεί να αποσύρει την ασφάλεια αυτή πριν περάσουν δύο χρόνια από την τελευταία έκδοση της εφημερίδας.

Στο άρθρο **11** του περί Τύπου νόμου προστίθεται νέο άρθρο, το **11α**, με το οποίο δίδεται δικαίωμα στον κυβερνήτη "εν συμβουλίω" με διάταγμα που θα δημοσιεύεται στην επίσημη εφημερίδα, να απαγορεύει την εισαγωγή ή κυκλοφορία οποιασδήποτε εφημερίδας μέσα στην αποικία που εκδίδεται έξω από την Κύπρο, η οποία κατά τη γνώμη του κυβερνήτη "εν συμβουλίω" αντιτίθεται στη θρησκεία ή ηθική, ή είναι επιβλαβής στη δημόσια ησυχία, τάξη ή καλή διακυβέρνηση της

αποικίας. Κάθε πρόσωπο, που χωρίς δικαιολογημένη αιτία, η απόδειξη της οποίας βαρύνει τον ίδιο, θα έχει στην κατοχή του, θα πουλεί ή θα διανέμει τέτοια απαγορευμένη εφημερίδα, ή θα ανατυπώνει ή δημοσιεύει οποιοδήποτε περιεχόμενο αυτής της εφημερίδας, θα είναι ένοχο αδικήματος και θα υπόκειται σε φυλάκιση ίσαμε **6** μήνες ή σε πρόστιμο ίσαμε **25** λίρες ή και στα δύο κάθε αντίτυπο δε της τέτοιας εφημερίδας θα κατάσχεται.

Με άλλο Νομοσχέδιο τροποποιείται το άρθρο **50** του Ποινικού Κώδικα, έτσι που κάθε δημοσίευμα που προκαλούσε μίσος περιφρόνηση ή δυσμένεια εναντίον του προσώπου του βασιλέως της Αγγλίας των κληρονόμων και διαδόχων και της κυβέρνησης της Κύπρου, να θεωρείται σαν δημοσίευμα με στασιαστική πρόθεση και στην περίπτωση που θα αναφέρετο στην Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου.

Επίσης τροποποιείται ανάλογα και η παράγραφος του ιδίου άρθρου, που αναφέρετο στις περιπτώσεις, που η πρόθεση του δημοσιεύματος ήτο καλής πίστης και αθώα, έτσι που να περιλαμβάνει και καλής πίστης κριτική κατά της κυβέρνησης του Ενωμένου Βασιλείου".

Άμεση αντίδραση υπήρξε στην Κύπρο από την Εθναρχία και τον ΕΑΣ έστω και αν οι δυο παρατάξεις δρούσαν χωριστά.

Οι καταγγελίες των δύο παρατάξεων έγιναν στα Ηνωμένα Έθνη.

Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος με υπόμνημά του στο Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ Τρύγκβε Λι αλλά και στις χώρες- μέλη των Ηνωμένων Εθνών, εκτός από τις χώρες του Ανατολικού Συνασπισμού, ανέφερε:

"Εξοχώτατε,

Ημείς Αρχιεπίσκοπος πάσης Κύπρου και Εθναρχης του

Κυπριακού λαού, προαγόμεθα όπως υποβάλωμεν τη υμετέρα Εξοχότητι και δι' ημών τη Κυβερνήσει της υμετέρας χώρας, το κατωτέρω, εφ' ων επισύρομεν την ευμενή υμών προσοχήν.

Η Κύπρος ως είναι ίσως εις υμάς γνωστόν κατέχεται από του **1878** υπό της Αγγλίας και κυβερνάται υπ' αυτής επί **73** έτη, παρά την ομόθυμον και επανειλημμένως και ποικιλοτρόπως εκφρασθείσαν αξίωσιν του λαού αυτής, όπως ενωθή με την Μητέρα Ελλάδα, προ έτους δε και διά Παγκυπρίου δημοψηφίσματος, τα μεγαλειώδη αποτελέσματα του οποίου κατεστήσαμεν εγκαίρως γνωστά εις την υμετέραν εξοχότητα.

Η Νησος αύτη, ελληνική από της αυγής της Ιστορίας, με πληθυσμόν σήμερον πέραν των **80%** ακραιφνώς Ελληνικόν, διεδραμάτισε πλήρως τον ρόλο της κατά τους δυο παγκοσμίους πολέμους, αγωνισθείσα μετά των ελευθέρων λαών, οίτινες ανέγραψαν εις τας σημαίας των τα δόγματα της ελευθερίας και της αυτοδιαθέσεως των λαών.

Παρά ταύτα, ο κυπριακός λαός εξακολουθεί να παραμένει δούλος, ή δε κρατούσα Δύναμις ασεβούσα προς τας ιδίας αυτής διακηρύξεις, εμποδίζει τούτον από του να ζήση ελεύθερος και επί πλέον τα πάντα μηχανάται και τα πάντα μετέρχεται ίνα περιστείλει τας ενεργείας και καταπνίξη την φωνήν αυτού, αγωνιζομένου να απαλλαγή των δεσμών της δουλείας.

Πλείστα ανελεύθερα και καταπιεστικά μέτρα μέχρι σήμερον έθεσεν εις εφαρμογήν η αγγλική Κυβέρνησις διά νόμων θεσπιζομένων υπό του Αγγλου Κυβερνήτου της Νήσου προς κατάπνιξιν πάσης κινήσεως, έστω και δι' ειρηνικών μέσων, προς Ένωσιν μετά της Ελλάδος, πλείστα δε άλλα εχρησιμοποίησε προς μεταβολήν του εθνικού φρονήματος του λαού, ως είναι η κατάργησις πάσης ελευθερίας εις την οργάνωσιν της παιδείας του.

Μια επί πλέον εκδήλωσις της ανελεύθερου και αντιδημοκρατικής διαθέσεως της Μ. Βρετανίας είναι και **4** πρόσφατα δημοσιευθέντα νομοσχέδια ή θέσπιση των οποίων εις νόμους θα καταστήση οιανδήποτε συνηγορίαν ή ενέργειαν υπέρ της ελευθερίας παράνομον.

Τα νομοσχέδια ταύτα, περιγράφονται ως

σκοπούντα την πρόληψιν του εγκλήματος. Ο απελευθερωτικός ημών αγών, Εξοχώτατε, ερειδόμεμενος περί παγκοσμίως παραδεδεγμένων αρχών, ηθικής και δικαίου υπήρξε πάντοτε ειρηνικός και φιλόνομος.

Διά των δημοσιευθέντων όμως νομοσχεδίων πας, όστις ήθελεν ομιλήσει ή γράψει ή οπωσδήποτε υποστηρίξει την απαλλαγήν της Κύπρου εκ του ξενικού καθεστώτος και την ενσωμάτωσιν της εις το Ελληνικόν Κράτος, δύναται να χαρακτηρισθή ως υπονομεύων την ειρήνην και την τάξιν και να καταδικασθή εις φυλάκισιν.

Ουδέ είναι ανάγκη να αποδειχθή καν η ενοχή του κατηγορουμένου. Και απλή υποψία ότι εν πρόσωπον είχε πρόθεσιν να διασαλεύση την ησυχίαν και την τάξιν και σχετική μαρτυρία ουδήποτε οργάνου είναι αρκετά, ώστε ο κατηγορούμενος να εντοπισθή ή να φυλακισθή.

Διά της μέχρι σήμερα ισχυούσης νομοθεσίας είδομεν οι Κύπριοι τους αδελφούς ημών, οίτινες διεκλήρυττον το θείον και αναφαίρετον δικαίωμα της ελευθερίας, να τιμωρώνται ποικιλοτρόπως. Είδομεν δημοσιογράφους να φυλακίζονται ή να απελούνονται, πολιτευτάς να εξορίζονται ή να φυλακίζονται Μητροπολίτας να εντοπίζονται ή να εξορίζονται.

Διά της θεσπίσεως έτι αυστηροτέρων νόμων ή Μ. Βρετανία, απορρίπτουσα τελείως το προσωπείον και παραβαίνουσα στοιχειώδεις διατάξεις του καταστατικού των Ηνωμένων Εθνών, αποπειράται να φιμώση τελείως τον Τύπον, να καταπνίξη ολοσχερώς την φωνήν και να εμποδίση την έκφρασιν της γνώμης του Κυπριακού λαού.

Διαμαρτυρόμεθα προς όλους τους ελευθέρους λαούς του κόσμου για τα ανελεύθερα και καταπιεστικά ταύτα μέτρα τα οποία ενώ ουδόλως θα ωφελήσουν την κρατούσαν δύναμιν, διότι ουδέν είναι δυνατόν να δαμάση τον υπέρ της ελευθερίας του, αγωνιζόμενον ελληνικόν Κυπριακόν λαόν θα δημιουργήσουν ενταύθα αφόρητον κατάστασιν του φιλελευθερισμού των δυτικών δημοκρατιών.

Κατά τας κρίσιμους ταύτας ημέρας, καθ' ας οι ελεύθεροι λαοί ανασυντάσσονται ίνα αμυνθώσι εναντίον της βίας, της αδικίας και της δουλείας δεν είναι ανελεύθεροι νόμοι προς κατάπνιξιν της ιδέας της ελευθερίας, οίτινες απαιτούνται, αλλά πρυτάνευσις και εφαρμογή των αρχών της ηθικής και του δικαίου. Και διά την Κύπρον ηθικήν και δίκαιον είναι μόνον η ελευθερία και η Ενωσις με την Ελλάδα.

Καταγγέλλοντες εκ μέρους του Κυπριακού λαού προς όλους τους ελευθέρους λαούς τας αυταρχικάς διαθέσεις και τα ανελεύθερα μέτρα της Βρετανικής κυβερνήσεως, καλούμεν υμάς, την Κυβέρνησιν και τον λαόν ημών συμπαραστάτας εις τον δίκαιον ημών αγώνα, βέβαιοι ότι θα εξασκήσητε πάσαν την επιρροήν υμών προς επικράτησιν των αρχών του δικαίου και της ελευθερίας".

+ Ο Κύπρου ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Τα ανελεύθερα Νομοσχέδια της Αγγλίας κατάγγειλε και ο Εθνικός Απελευθερωτικός Συνασπισμός, ΕΑΣ, της Αριστεράς, σε υπόμνημά του (15.2.51) στο οποίο ανέλυε και τις πρόνοιες των νέων Νομοσχεδίων ευρύτερα:

" Κύριοι

Ο Εθνικός Απελευθερωτικός Συνασπισμός της Κύπρου επιθυμεί να πληροφορήσει την Επιτροπήν Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ και μέσον της τις κυβερνήσεις και τους λαούς των Ενωμένων Εθνών για τα νέα καταπιεστικά μέτρα, που πήρε η Βρετανική κυβέρνηση της Κύπρου. Στην επίσημη εφημερίδα της 24ης του Γεννάρη 1951 δημοσιεύτηκαν 4 νέα νομοσχέδια που, αν θεσπιστούν σε νόμους, θα εκμηδενίσουν την ελευθερία του ατόμου, καταστήσουν προβληματική οποιαδήποτε νόμιμη πολιτική δράση, και θα επιτρέψουν στην Κυβέρνηση να φυλακίσει πολιτικούς ηγέτες και να ανατέλλει την έκδοση εφημερίδων με το παραμικρότερο πρόσχημα.

Ένα από τα νομοσχέδια αυτά έχει τον τίτλο "Νόμος για την καλύτερη παρεμπόδιση του εγκλήματος".

Σύμφωνα με το Νόμο αυτό, ο πρόεδρος ενός δικαστηρίου "κατόπιν της ένορκης πληροφορίας, ότι υπάρχει εντός της δικαιοδοσίας του οποιοδήποτε πρόσωπο, του οποίου οι ομιλίες τα γραφόμενα η συμπεριφορά είναι πιθανόν να διαταράξουν τη δημόσια ησυχία ή να εμποδίσουν την καλή διακυβέρνηση της αποικίας" θα μπορεί να διατάξει το πρόσωπο αυτό να παρουσιαστεί ενώπιον του (προέδρου του δικαστηρίου) και να καταθέσει εγγύηση. Θα μπορεί επίσης, να θέσει το τέτιο πρόσωπο κάτω από "αστυνομική επιτήρηση".

Το τελευταίο αυτό μέτρο σημαίνει, ότι το πρόσωπο αυτό θα υποχρεωθεί να παραμένει σ' ένα καθορισμένο χωριό και δε θα μπορεί να βγαίνει από το σπίτι του μια ώρα μετά τη δύση και ίσαμε την ανατολή του ήλιου.

Για να καταλάβει κανείς πλήρως την έκταση του προτεινομένου νόμου πρέπει να έχει υπόψη του, ότι είναι αδύνατο να οργανωθεί μια συγκέντρωση ή μια διαδήλωση ή και να γίνει μια ομιλία χωρίς την άδεια του διοικητή κι' ότι στα τελευταία λίγα χρόνια τέτιες άδειες σπάνια δίδονται. Η κανονική πολιτική δράση καθίσταται έτσι αδύνατη και είναι σχεδόν αναπόφευκτο, ότι πρόσωπα δραστήρια στην πολιτική θα περιπέσουν στις πρόνοιες του νόμου αυτού, αλλά δεν έμεινε ικανοποιημένη με την ουσιαστική απαγόρευση κάθε οργανωμένης πολιτικής δράσης η κυβέρνηση της Κύπρου. Θέλει να απαγορεύει και την έκφραση γνώμης από μέρους των πολιτών μια και οποιαδήποτε επίκριση της κυβέρνησης μπορεί να θεωρηθεί ότι "είναι πιθανόν να διαταράξει τη δημόσια ησυχία ή να εμποδίσει την καλή διακυβέρνηση της αποικίας".

Οι ασαφείς όροι, με τους οποίους καθορίζονται τα αιτήματα σύμφωνα με το νόμο αυτό είναι τυχαίοι. Δείχνουν καθαρά ότι πρόθεση της νέας νομοθεσίας είναι να μη αφήνει ρωγμές, μέσα από τις οποίες να βρίσκει την έκφραση της η δημόσια γνώμη. Αλλά ο νόμος προχωρεί ακόμη πιο πέρα. "Σε μια δίκη που γίνεται σύμφωνα με το νόμο αυτό, δε θα χρειάζεται να αποδειχθεί ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι

ένοχο οποιασδήποτε συγκεκριμένης πράξης ή πράξεων, που τίνουν να δείξουν τον σκοπό ή την πρόθεση ή το χαρακτήρα του και να μπορεί να εκδοθεί διάταγμα εναντίον του προσώπου αυτού, αν από τα περιστατικά της υπόθεσης και από το γνωστο χαρακτήρα του φανεί στον πρόεδρο, ότι πρέπει να εκδοθεί το διάταγμα". Με άλλα λόγια είναι αρκετή μαρτυρία ενός χαφιέ της αστυνομίας, ότι ένα πρόσωπο "είναι πιθανόν να διαταράξει την ειρήνη της αποικίας" για να ζητηθεί από το πρόσωπο αυτό να καταθέσει εγγύηση ή, αν παραλείψει να κάνει αυτό, να σταλεί στη φυλακή, χωρίς ούτε ένα γεγονός να έχει αποδειχθεί σε βάρος του.

Η Βρετανική κυβέρνηση της Κύπρου φροντίζει, επίσης πολύ ώστε να μη την ενοχλεί ο τύπος, σύμφωνα μ' ένα από τα 4 αυτά νομοσχέδια, ο Αποικιακός Γραμματέας θα μπορεί ν' αρνηθεί να παραχωρήσει άδεια για την έκδοση μιας εφημερίδας, αν κατά τη γνώμη του η εφημερίδα "βρίσκεται ουσιαστικά κάτω από την ίδια διαχείριση, τον έλεγχο ή τη διεύθυνση με μια εφημερίδα, της οποίας η έκδοση αναστάλθηκε". Με άλλα λόγια, είναι αρκετό να βρεθεί μια δικαιολογία για την αναστολή της έκδοσης μιας εφημερίδας για να στερηθεί των μέσων έκφρασης μια οργάνωση ή ένα κόμμα. Σύμφωνα με το ίδιο νομοσχέδιο, η κυβέρνηση θα μπορεί να απαγορεύσει την εισαγωγή οποιασδήποτε εφημερίδας, η οποία "παρεμποδίζει την ειρήνη, την τάξη ή την καλή διακυβέρνηση της αποικίας". Προφανώς δε θα είναι δύσκολο να διώξει όλες τις προοδευτικές εφημερίδες, με βάση την ασαφή αυτή πρόνοια.

Ένα τρίτο νομοσχέδιο, το οποίο τροποποιεί ένα υφιστάμενο νόμο επιτρέπει στην κυβέρνηση να απελάσει από την Κύπρο οποιονδήποτε που δεν είναι βρετανός υπήκοος, Μέχρι σήμερα όσοι κατάγονταν από την Κύπρο δεν μπορούσαν ν' απελαθούν, ανεξάρτητα από την εθνικότητα τους.

Ένα τέταρτο νομοσχέδιο απαγορεύει "να υποκινεί κανείς μίσση, περιφρόνηση ή δυσαρέσκεια

ενάντια στην Κυβέρνηση του Ενωμένου Βασιλείου". Μέχρι σήμερα ο νόμος αφορούσε μόνο επικρίσεις των πράξεων της βρετανικής κυβέρνησης της Κύπρου. Τώρα θα είναι παράνομο να διαμαρτυρηθεί κανείς ενάντια στη συνέχιση της βρετανικής κατοχής ή τη μετατροπή της Κύπρου σε στρατιωτική βάση αν "επιχειρήσει καλή τη πίστει να δείξει ότι η Κυβέρνηση σκοπεύει να επεκτείνει τις εξουσίες της για ένα ακόμη μεγαλύτερο περιορισμό των ελευθεριών του λαού, που είναι κιόλας πολύ περιορισμένες. Οι νόμοι αυτοί επαναφέρουν σε ακόμα χειρότερη μορφή το μισητό προπολεμικό παλμερικό καθεστώς, το οποίο θυμούνται ακόμα οι Κύπριοι με ισχυρό αίσθημα αγανάκτησης.

Δεν είναι τυχαίο, ότι τα νομοσχέδια αυτά εμφανίστηκαν τώρα που ο αγώνας του κυπριακού λαού για εθνική λευτεριά και για την παρεμπόδιση της μετατροπής της νήσου σε στρατιωτική βάση εντείνεται από μέρα σε μέρα. Παρά τις διακηρύξεις της για τα ιδεώδη της λευτεριάς και της δημοκρατίας, η βρετανική κυβέρνηση αρνείται στο λαό της Κύπρου και τα δύο, αρνείται ακόμα στον κυπριακό λαό το δικαίωμα να επικρίνει την κυβέρνηση, σκοπεύει να διαιωνίσει την κατοχή της νήσου, παρά την θέληση του λαού και να μετατρέψει την Κύπρο σε μεγάλης έκτασης πολεμική βάση στην ανατολική Μεσόγειο, η βρετανική Κυβέρνηση δεν έχει την πρόθεση να επιτρέψει στο λαό της Κύπρου να αποκατασταθεί εθνικά, να ενωθεί με τους Έλληνες αδελφούς του.

Ο Κυπριακός λαός, όμως, δε θα παύσει ποτέ τον αγώνα του για λευτεριά όσοι ανελεύθεροι νόμοι κι' αν ψηφιστούν.

Κατηγορούμε τη βρετανική κυβέρνηση ενώπιον των κυβερνήσεων και λαών των ενωμένων Εθνών για παραβίαση όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που επιδέχονται στο χάρτη των Ενωμένων Εθνών κάτω από τον οποίο τόσο πανηγυρικά έβαλε την υπογραφή της. Ο εθνικός Απελευθερωτικός Συνασπισμός της Κύπρου απευθύνεται στις κυβερνήσεις και τα Έθνη του κόσμου και ζητεί την υποστήριξη τους στον αγώνα της Κύπρου για υπεράσπιση των στοιχειωδών δικαιωμάτων του

ανθρώπου και για την εθνική της απελευθέρωση".

Ο Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ Εζεκίας Παπαϊωάννου ήταν πιο κατηγορηματικός. Οι νέοι Νόμοι σήμαιναν τη δημιουργία αστυνομικού καθεστώτος. Είπε ο Παπαϊωάννου στις **25.2.1951**, επομένη της δημοσίευσης των Νομοσχεδίων:

"Αυτά τα νομοσχέδια μπορούν να χαρακτηρισθούν με δύο λέξεις: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ.

Η ξένη ιμπεριαλιστική κυβέρνηση επιδιώκει μ' αυτή τη νομοθεσία την επιβολή ενός δικτατορικού αστυνομικού τρομοκρατικού καθεστώτος στον τόπο μας, για να κτυπήσει αμείλικτα το εθνικοαπελευθερωτικό μας κίνημα και ιδιαίτερα τη μαχητική του πρωτοπορεία, το κόμμα μας.

Εκμηδενίζει και τις ελαχιστότατες, ελευθερίες του ατόμου, κλειδοστομιάζει τον τύπο, απαγορεύει την εισαγωγή τον τόπο μας πληροφοριακού υλικού δημοκρατικού περιεχομένου και παραχωρεί εξουσίες τέτοιες στην αστυνομία που δε διαφέρουν καθ' όλου από τις εξουσίες της αστυνομίας ενός δικτατορικού κράτους.

Η νομοθεσία που προτείνεται να εφαρμόσει η ξένη ιμπεριαλιστική κυβέρνηση είναι παρόμοια με εκείνη που υφίστατο στην περίοδο της παλμεροκρατίας και σε "ορισμένα σημεία είναι και χειρότερη".

Όλα αυτά γίνονται σε μια περίοδο, που ο βρετανικός ιμπεριαλισμός σε συνεργασία με τον αμερικανικό, εργάζονται εντατικά για τη μετατροπή της Κύπρου σε αεροπλανοφόρο πολεμική βάση πρώτης σειράς. Γίνονται σε μια περίοδο που οι πολεμικές προπαρασκευές του ιμπεριαλισμού στο Μεσανατολικό τομέα προωθούνται με γοργό ρυθμό σε μια περίοδο ακόμα που το αδιέξοδο του βρετανικού ιμπεριαλισμού εξ αιτίας του αδιάλλακτου μαχητικού απελευθερωτικού αγώνα του λαού μας έφτασε στο κορύφωμά του.

Στην αδυναμία του να τα βγάλει πέρα, εφαρμόζει ανοιχτή δικτατορία, ελπίζοντας πως θα ισχυροποιήσει τη θέση μιας φιλοκυβερνητικής

κατάστασης, που από καιρό ετοιμάζεται να εκδηλωθεί κάτω από απατηλά και δημοκοπικά συνθήματα.

Ο λαός μας, όμως, είναι τόσο πολιτικά ώριμος, ώστε να μη παρασύρεται από συνεργάτες της ξενοκρατίας και να βλέπει κάθε πολιτικό τέχνασμα που προπαρασκευάζεται στα παρασκήνια. Τόδειξε ο λαός μας και στο ενωτικό του δημοψήφισμα και στις πρόσφατες ψευδοεκλογές για ανάδειξη "συμβουλίων των χωριών". Ο αδούλωτος κυπριακός λαός εμμένει σταθερά και ακλόνητα στην εθνική του αποκατάσταση και κανέναν δικτατορικό νόμο ή διάταγμα δεν πρόκειται να τον τρομοκατήσει και να τον αποτρέψει από του ν' αγωνιστεί για να του ανήκει-τη λευτεριά του.

Η δημοσίευση αυτών των δικτατορικών νομοσχεδίων θα ξεσηκώσει κύμα λαϊκής δυσφορίας και διαμαρτυρίας ενάντια τους. Ο λαός μας έχει δύναμη να ματαιώσει αυτά τα σχέδια, αρκεί να αγωνιστεί σύσσωμος, αρκεί να σφυρηλατηθεί η εθνική ενότητα από τα κάτω ίσαμε τα πάνω. Η ευθύνη της λεγόμενης Εθναρχίας θάναυ τεραστία, αν αρνηθεί κι' αυτή τη φορά τη σύμπηξη των δυνάμεων του λαού σ' ένα παγκύπριο εθνικό μέτωπο πάλης ενάντια στα δικτατορικά νομοσχέδια και για την εθνική μας λευτεριά.

Οποιαδήποτε, όμως κι αν είναι η στάση της λεγόμενης Εθναρχίας το κόμμα μας και η μεγάλη λαϊκή παράταξη θα αντιταχθούν σ' αυτά τα νομοσχέδια και θα οργανώσει την απελευθερωτική πάλη του λαού μας κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες. Κάθε τίμιος πατριώτης καλείται σήμερα στις επάλξεις του αγώνα ενάντια στους ανελεύθερους νόμους και διατάγματα για την ειρήνη, για την αποστρατικοποίηση του τόπου μας και την εθνική μας λευτεριά, εμείς οι ακελιστές είμαστε έτοιμοι γι' αυτή την πάλη και θα το δείξουμε έμπραχτα. Τι λέει, όμως, η λεγόμενη Εθναρχία; Ταυτόχρονα, καλούμε την Κυβέρνηση να αποσύρει τα τόσο καταπιεστικά νομοσχέδιά της".